

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 345

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ. 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

1914

ΣΥΝΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμοι

Νόμος 399 περί άδειας εισαγωγής άλατος δια βιομηχανικήν και γεωπονικήν χρήση.
Νόμος 406 περί δικαστηρίου συγκροτούσας καθηκόντων.

Νόμος 407 περί του κατά το άρθρον 103 του Συντάγματος ειδικού δικαστηρίου προς έκδικασιν άγωνων κακοδικίας.
Νόμος 408 περί του κατά το άρθρον 104 του Συντάγματος Παιδαρχικού Συμβουλίου.

(1)

Περί άδειας εισαγωγής άλατος δια βιομηχανικήν και γεωπονικήν χρήση.

Νόμος 399

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαντες και διατάσσουσιν.

Άρθρον 1

Επιτρέπεται εις ιδιώτας ή άτελής εισαγωγή εκ της αλλοδαπής άλατος, να χρησιμοποιηθή εις βιομηχανικήν και γεωπονικήν χρήση.

Άρθρον 2.

Το κατά το άνωτέρω άρθρον 1 εισαγόμενον άλας ρθεισται κατά την παράδοσιν αὐτοῦ ἐν τῇ Τελωνεῖᾳ ἀναμειγνύμενον μετὰ ξαννοῦ οὐραίου ὅπως κατὰ τὴν ἀκατάλληλον πρὸς βρώσιν, ἢ ἑτεῶν βίαιαν χρῆσιν, εἴτε διὰ τὴν ἐκπύρεσιν καὶ διατροφήν ζώων, εἴτε διὰ τὴν ἄλυσιν παντὸς εἴδους ἁπλοῦν, ἰχθύων καὶ ἐρωδίων ἐν γένει.

Πᾶσαι αἱ δαπάναι, τῆς συγκρίσεως, παραλαβῆς καὶ ροῦ τοῦ ἁλατος, βαρύνονται τὸν εισάγοντα αὐτό.

Άρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπαδεικθῇ ὅτι ὁ εισαγὼν τὸ άλας, δὲν ἐχρησιμοποίησεν αὐτὸ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν προορισθεῖσαν βιομηχανικήν ἢ γεωπονικήν ἐπιβίβλεται αὐτῷ ἡ

πληρωμὴ τοῦ ἀνταλασίου τῆς κατὰ τὸ άρθρον 2 τοῦ νόμου ΑΤΜΕ τῆς 9 Ἰανουαρίου 1886 τιμῆς, τὸν μὴ ἀποκλειστικῶς, εἰς τὴν χρῆσιν ταύτην καταναλωθέντος ἁλατος. ἀπαιρεῖται δὲ παρ' αὐτοῦ ποσωδωνιάς ἢ διαρκῶς ἢ κατὰ τὸ άρθρον 1, ἄδειαν τοῦ εἰσάγειν τοιοῦτο καὶ κατὰχεται ὑπὸ τῶν Δημοσίων τὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ εὐρισκόμενον άλας, τὸ συμφώνως πρὸς τὸ άρθρον 1 εἰσάγειν παρ' αὐτοῦ. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ νόμου ΑΤΜΕ τῆς 9 Ἰανουαρίου 1886, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς κ.τ.λ. ἰσχύουσι καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην.

Οἱ εισάγοντες άλας κατὰ τὸ άρθρον 1, εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπευθύνοντες τὴν πρᾶξιν τῆς κατὰ τὰ άνωτέρω ἐπιβλαβείας αὐτοῖς ποινῆς.

Άρθρον 4.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου συμφώνως τῷ νόμῳ ΒΜΘ τῆς 26 Φεβρουαρίου 1898, καθορσθήσονται:

1) Τὰ Τελωνεῖα, δι' ὧν τὸ εἰσάγον αλάς ἀρτίζεται νὰ εἰσαχθῇ.

2) Αἱ πρὸς ρθορὰν τοῦ ἁλατος ἐπιβληθσμένης οὐσίαι καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀναμείξεως αὐτῶν.

3) Ὁ τρόπος τῆς παραγῆς τῆς άδειας πρὸς εισαγωγὴν τοῦ ἁλατος διὰ βιομηχανικήν ἢ γεωπονικήν χρῆσιν.

4) Πᾶσα ἄλλη λεπτομερεια ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-

μῶν σήμερον κυρωθεῖς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

ΑΛ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Υπουργὸς

Κ. Α. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Περὶ δικαστηρίου συγκρούσεως καθηκόντων
Νόμος 406

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ὁργανισμὸς τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 1.

Συνιστάται, δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 101 τοῦ Συντάγματος, δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐγειρομένων συγκρούσεων καθηκόντων μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ μεταξὺ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν. Ἐν τῷ ὅλῳ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν περιλαμβάνονται καὶ τὰ διοικητικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ἐδρεύον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Υπουργοῦ, ὡς προέδρου, τριῶν τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τριῶν ἀρεοπαγιτῶν, ἐλλεγομένων παρ' ἑκατέρου τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀρχομένην ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου.

Ἡ πρώτη σύστασις τοῦ Δικαστηρίου γένησεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· τὸ ἀπὸ τῆς συστάσεως δὲ ταύτης μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ χρονολογικοῦ ἔτους διάστημα λογισθῆσεται ἀντὶ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς πρώτης τριετοῦς περιόδου.

Ἄρθρον 3.

Νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Υπουργοῦ ἐν κωλύματι αὐτοῦ, εἶναι ὁ παρὰ τῷ Υπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Δικαστικὸς Σύμβουλος. Τα μέλη δὲ τοῦ Δικαστηρίου, κωλύμενα, ἀναπληροῦνται οἱ μὲν σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας ὑπὸ τῶν λοιπῶν τακτικῶν συμβούλων, οἱ δὲ ἀρεοπαγιτῆς ὑπὸ τῶν ἐτέρων ἀρεοπαγιτῶν κατὰ σειράν ἀρχαιότητος, προσκαλουμένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ δικαστήριον τῶν συγκρούσεων συνεδριάζει ἐν ὁλομείᾳ καὶ ἀποφαίνεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας. Ἡ συνεδρίασις δὲ γίνεται δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 5.

Γραμματέως καθήκοντα ἐκτελεῖ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Συγκρούσεις μεταξὺ διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ δικαστηρίων.

Ἄρθρον 6.

Εἰσαγγεῖσθαι ἐνώπιόν τινος τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ὑποθέσεως, ἣν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὑπελάμβανει ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἐαυτῆς ἀρμοδιότητα, καὶ τοῦ Δικαστηρίου μὴ ἀποφραγμένου ἐαυτὸ ἀνταρθεῖον, ἡ συγκρούσις αἰρεται ἐπιμελεῖσθαι τοῦ νομάρχου τῆς περιορῆσεως τοῦ δικαστηρίου εἰς ὃ εἰσῆλθε ἡ ὑπόθεσις.

Ὁ νομάρχης πρὸς τὸ δικαστήριον διὰ τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως ἔγγραφον διακηρύσσει ὅτι ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑπόθεσις δὲν ὑπάγεται εἰς αὐτὸν καὶ ὅτι πρέπει ἀποσπῆσθαι πάσης περαιτέρω ἐνεργείας.

Ἄρθρον 8.

Ἀρτίς τῆς συγκρούσεως δὲν χωρεῖ μετὰ τὴν ἐλθοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Ἀλλ' ἐφεσιδληθείσης ταύτης, ἀρχεῖται αὖθις τὸ δικαίωμα τῆς ἀρσεως μέχρι τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετερίου ἢ τοῦ ὡς Ἐφετείου δικάζοντος Β' τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 9.

Ὁ εἰσαγγελεὺς γνωστοποιεῖ τὴν ἀρσιν ἀνυπερθέτως πρὸς τὸν προέδρον τοῦ δικαστηρίου. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς προσηκόντος γνωστοποιήσεως ἀρσεως εἶναι, ὅτι τὰ τε δικαστήρια καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι ν' ἀπέχωνι πάσης περαιτέρω ἀποφάσεως ἢ ἄλλης ἐνεργείας μέχρι διευκρινήσεως τοῦ ζητήματος, ἐπὶ ποινῇ ἀνυπατάτου τῶν πράξεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἐντὸς δεκαπέντε τοῦ βραδύτερον ἡμερῶν ὁ νομάρχης ὑποβάλλει πάντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων, ὅστις συγκαλεῖ τὸ δικαστήριον τοῦτο εἰς ὀριζομένην παρ' αὐτοῦ δικασίμην ὁρίζει δ' ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰσηγητὴν, πρὸς ὃν καὶ ἀποστέλλει τὴν δικαγραφίαν.

Ἄρθρον 11.

Τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου ἢ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ συνταχθεῖσα ἔκθεσις διαπέμπεται ἐν ἀντιγράφοις πρὸς πάντα τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου καὶ ἡ δικαγραφία παρκατέναι κατεθεθεμένη ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 12.

Οἱ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου δίκην διάδικου εἰδοποιεῖν παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως περὶ τῆς αἰτηθείσης ἀρσεως, δὲν κλητεύονται δὲ οὔτε εἶνε ἀναγκαῖα ἢ παροῦσιν τῶν, κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων συζήτησιν, δύνανται ὅμως κατὰ βούλησιν νὰ ὑποβάλωσιν ἔγγραφα, ὑπομνήματα καὶ νὰ παραστήσῃ κατὰ τὴν συζήτησιν, διὰ δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ διατελούντος, εἴτε μετὰ τοιοῦτου δικηγόρου.

Ἄρθρον 13.

Ἡ συζήτησις ἀρχεῖται διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑποθέσεως παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, μεθ' ὃ δίδεται ὁ λόγος εἰς τοὺς τυχόν παρισταμένους διαδίκους.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων, περὶ ὀριζομένη εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἀμφισβητούμενου ζητήματος τῆς δικαιοδοσίας ἀποφαίνεται τὴν κατάργησιν πάσης ἀναρ-

μοδίως εκδοθείσης αποφάσεως και την αναπομπήν της υποθέσεως προς την αρμοδίαν κοινομένην αρχήν υποχρεωτικήν ούσα δι' αμφοτέρας.

Άρθρον 15.

Τὰ έγγραφα της προκειμένης διαδικασίας πρακτικά και αποφάσεις του δικαστηρίου εἰσὶν ἀπληλαγμένα τελῶν. Ἀλλὰ τὰ παρ' ιδιότητος διαδίκου υποβαλλόμενα έγγραφα ὑπόκεινται εἰς ἴσα τέλη πρὸς τὰ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καταβάλλόμενα δι' ἐπικολλήσεως δικαστικοῦ ἐνσήμου. Οἱ δὲ παρὴνταίμενοι δικηγόροι καταβάλλουσιν πεντάδραχμον ὡσαύτως τέλος ἐπιτηδεύματος διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ εἰδικοῦ ἐνσήμου, τιθεμένου ἐν τῇ πρακτικῇ της συζητήσεως.

6) Διαδικασία ἐπὶ ἀποφατικῆς συγκρούσεως

Άρθρον 16.

Ὅσας ἐπὶ τινος υποθέσεως τὰ τε ἀστικὰ δικαστήρια καὶ τὰ διοικητικὰ ἀρχὰ ἤθελον κηρυχθῇ ἀναρμόδιοι δι' ἀποφάσεως τελεσιδικίου, εἴτε ἐν τῇ ἐκδόσει αὐτῆς, ὡς κατὰ τελευταῖον βελθὺν ἀπηγγελλμένης, εἴτε καθ' οἰονδήποτε τρόπον καταστάσης τελεσιδικίου, εἴτε γενομένης ἀμετακλήτου εἴτε μὴ, ὁ διάδικος δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὸν κἀνονισμὸν της ἀρμοδιότητος παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων.

Άρθρον 17.

Ἡ εἰσαγωγή της υποθέσεως γίνεται δι' αἰτήσεως πρακτικῆς ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὸν γεν. γραμματεῖα τοῦ Συμβουλίου της Ἐπικρατείας, ὡς γραμματεῖα τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων, ὅστις καὶ ἐγγράφει ταύτην ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ (πινακίῳ).

Διὰ πρῶτης γραφομένης ἐπὶ της αἰτήσεως ταύτης ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ὁρίζει εἰσηγητὴν ἐν τῶν μελῶν καὶ τὴν δικάσιμον, ἀντίγραφον δὲ της αἰτήσεως μετὰ της ἐπισημειωτικῆς πράξεως, ἐντολῇ τοῦ προέδρου κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἕτερον διάδικον διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ εἰσηγητοῦ, ὁ πρόεδρος δύναται ν' ἀντικαθίστῃ αὐτὸν καὶ προφορικῶς κατὰ πᾶσαν στάσιν της διαδικασίας.

Άρθρον 18.

Ἡ συζήτης γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει προφορικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων της προδικασίας. Οἱ διάδικοι παρίστανται διὰ δικηγόρων δικηγόρων παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ μετὰ τοιούτων ὑποκειμένων εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ἐπιτηδεύματος, καταβάλλομένων ὡς ἐν ἄρθρῳ 15.

Άρθρον 19.

Κατὰ τὰ λοιπὰ, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων, τὴν κατάρτισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις της Πολ. Δικον., αἱ ἐπὶ της ἐνώπιον τοῦ Ἀ' τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου διαδικασίας, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ λόγοι ἐξαιρέσεως καὶ ἡ ἐπὶ ταύτῃ διαδικασία.

Άρθρον 20.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 ἐπιδιδόμενη ἐν πρωτοτύπῳ αἴτησις ὑπόκειται εἰς τριδραχμὸν τέλος εἰσπραττόμενον δι' ἐπικολλήσεως δικαστικοῦ ἐνσήμου, της ἐπ' αὐτῆς προεδρικῆς πράξεως μὴ ὑποκειμένης εἰς ἴδιον τέλος. Τὰ λοιπὰ δὲ ἐγγραφα της διαδικασίας, ἀντίγραφα, ἐπιδόσεις, ἢ ἐγγραφὴ ἐν τῷ πινακίῳ, τὰ πρακτικά καὶ αἱ ἀποφάσεις ὑπάρχοντι εἰς ἴσα τέλη πρὸς τὰ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ καταβάλλόμενα ὁμοίως διὰ δικαστικοῦ ἐνσήμου. Ὑπὸ τοῦ αἰτούντος διαδίκου προκαταβάλλονται, τὸν τῇ ἐπιδόσει της αἰτήσεως καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέεσθαι της αἰτήσεως, τὰ καθ' ὑπολογισμὸν ἀναγκαζῆ τέλη προσδιοριζόμενα ὑπὸ τοῦ γραμμα-

τέως, καὶ ἐν ἀμφισβητήσῃ ἀποφαίζοντος τοῦ προέδρου.

Άρθρον 21.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τέμνει τὸ ζήτημα της δικαιοδοσίας, καταργοῦσα τὴν ἐσφαιμένην κρίθεισαν ἀποφασιν καὶ παραπέμπουσα τὴν ὑπόθεσιν πρὸς τὴν αρμοδίαν κριθητομένην ἀρχήν, δι' ἣν εἶνε ὑποχρεωτική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Συγκρούσις μεταξὺ διοικήσεως καὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Άρθρον 22.

Οἱ Ὑπουργοὶ δικαιούνται νὰ διεκδικώσι τὰς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου της Ἐπικρατείας ἐκκρεμεῖς ὡς διαφορὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἐὰν ὑπολαμβάνωσι ταύτας ἀνγκούσας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν της καθαρᾶς διοικήσεως.

Άρθρον 23.

Ἡ ἄρσις της συγκρούσεως ἀπευθύνεται ὑπὸ τοῦ διεκδικούντος Ὑπουργοῦ δι' ἐγγράφου διακηρύξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου της Ἐπικρατείας. Ἐφαρμόζονται δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ διατάξεις τῶν ἀνω ἄρθρων 7—15.

Ὁ παρὼν νόμος, φημισθῆς ὑπὸ της Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ της Ἐφημερίδος της Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Νοεμβρίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ της Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1914.

Ὁ ἐπὶ της Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

(3)

Περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 103 τοῦ Συντάγματος εἰδικοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγῶν κακοδικίας.

Νόμος 407

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ της Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Α') Συγκρότησις.

Άρθρον 1.

Πρὸς συγκρότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 103 τοῦ Συντάγματος πενταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγῶν κακοδικίας κατὰ τῶν αὐτῶν ἀναφερόμενων δημοσίων λειτουργῶν, ὁ Ὑπουργός της Δικαιοσύνης πέμπει κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου της Ἐπικρατείας καταλόγους: α') τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικαστῶν, β') τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, γ') τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Παιθάρχικου τῶν δικηγόρων Συμβουλίου καὶ δ') τῶν τακτικῶν κληρηγῶν της Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες δὲν εἶναι καὶ Σύμβουλοι της Ἐπικρατείας. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν καταλόγων τούτων, ὡς καὶ ἐτέρου καταλόγου τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου της Ἐπικρατείας, ἐνεργεῖται κατὰ τῇ δευτέρῃ δεκαπενθήμερον τοῦ Δεκεμβρίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου της Ἐπικρατείας, κληρώσις ἐνὸς μέλους ἐξ ἐκάστου τῶν εἰρημένων σωμάτων, δικηγόρων καὶ κληρηγῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Κληρονομήται καὶ ἀπὸ δύο ἀναπληρωματικὰ μέλη διὰ τὴν περιστάσιν ἐλλείψεως, κωλύματος ἢ ἐξαίρεσεως τῶν κατὰ πρότερον λόγων καλουμένων προσερχομένων εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς κληρώσεως.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ὀνόματα τῶν αὐτῶ κληρονομήτων, ἀπαρτιζόντων διὰ τὸ ἐπὶ ὅντος τὸ εἰδικὸν δικαστήριον τῶν ἀγωγῶν κακοδικίας, δημοσιεύονται διὰ τῆς Βοημεριδῆς τῆς Κυβερνήσεως, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ ὡς ἀνω κλήρωσις ἐνεργεῖται ἐντός μηνος ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου τούτου, διαρκεῖ δὲ ἡ λειτουργία τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ χρονολογικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως ἐξαίρεσεως ἢ διαρκούς κωλύματος τοῦ τε τακτικοῦ καὶ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ μέλους, ἐνεργεῖται νέα διὰ τὴν συγκεκριμένην ὑπόθεσιν κλήρωσις ἐκ τοῦ εἰς ὃ ἀνήκει, σώματος ἢ τάξεως δημοσίων λειτουργῶν, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἀνω διατάξεων.

Ἄρθρον 4.

Καθήμενα γραμματεῖς τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου τῶν ἀγωγῶν κακοδικίας ἐκτελεῖ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀναπληρούμενος ἐν κωλύματι ὑπὸ τινος τῶν εἰδικῶν γραμματέων.

Ἄρθρον 5.

Τόπος συνεδριάσεως τοῦ εἰδικοῦ τούτου δικαστηρίου ὀρίζεται τὸ κατάστημα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 6.

Τὸ εἰδικὸν δικαστήριον τῶν ἀγωγῶν κακοδικίας συνεδριάζει ἐν ὁλομελείᾳ, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν πέντε τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν. Αἱ ἀποφάσεις δὲ αὐτοῦ λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειονότητος.

Ἄρθρον 7.

Καθήμενα προέδρου ἐκτελοῦσιν, ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖται μέρος τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς σειράν: ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων προεδρεύει ὁ ἀποτελῶν μέλος τοῦ Δικαστηρίου Ἀντιπρόεδρος ἢ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 8.

Ὁ ἀσκῶν τὴν τοῦ κακοδικικοῦ ἀγωγὴν διάδικος παρίσταται καὶ ἐνεργεῖ κατὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν καὶ τὴν κυρίαν διαδικασίαν διὰ δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ διορισμένου, φέροντος εἰδικὴν πληρεξούσιον, ἢ μετὰ τοιοῦτου δικηγόρου, ὅστις εἶναι ἐκ τοῦ νόμου καὶ ἀντίκλητος, ὑποκαίεται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ἐπιτηδεύματος τὸ διὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου πράξεις καὶ νόμιμον.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἀπαρτιζόμενα τὸ εἰδικὸν Δικαστήριον μέλη καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητά των ταύτην ὑπόκεινται, εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος Συμβουλίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τούτου νόμου, ἐφαρμοζομένας ἀναλόγως ἐπὶ τε τῶν λοιπῶν μελῶν καὶ ἐπὶ τῶν καθήκοντων τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Ἐπὶ τῶν τελευταίων δὲ μὴ συντρέχουσας τῆς προσωπικῆς ἐξαίρεσεως τῶν εἰς τὸ αὐτὸ σῶμα ἀνηκόντων, τὸ Συμβούλιον συγκροτεῖται ἐννεαμελές.

Β') Ἀρμοδιότητες.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις συγκροτηθέν δικαστήριον εἰσάγονται καὶ κατὰ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀραυταγίων, ἐφετών, πρωτοδικῶν καὶ εἰσαγγελλῶν ἐν γένει, συμπαρακληθόντων καὶ τῶν παρὰ πρωτοδικῆς παθεσίων καὶ ἀντεισαγγελλῶν, καὶ μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς καὶ καθ' ὁλοκληρῶν τῶν εἰρημνίων δικαστηρίων, συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀγωνοῖ περὶ κακοδικίας, καὶ στηριζομένην εἰς δόκον, ἀσύγκλωστον ἀμείλικον ἢ παραδοσὴν, ἢ ἀρησιδιόκιν τῶν εἰρημνίων λειτουργῶν καὶ σωμάτων περὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν καθήκοντων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν τοιούτων πράξεων ἢ παραλείψεων προέκυψε ζημία εἰς τὸν ἐνάγοντα.

Ἀρησιδιόκιν ὑπάρχει, ὅσκις οἱ ἐν λόγῳ λειτουργοὶ ἢ δικαστῆρες Ἐλεγκτικῶν Συνεδρίων ἢ Συμβουλίων Ἐπικρατείας παραλείπουσιν ἢ ὑπερμέτρος ἀναβάλλουσι πράξαι τινὰ τῶν καθήκοντων αὐτῶν ἀδικαιολογητῶς ἢ ὑφ' οἰωνοῦ ποτε πρόσφατον καὶ ἰδίως τὴν τῆς σιωπῆς ἢ ἀσφαλείας τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 11.

Δὲν χωρεῖ ἀρρογὴ κακοδικίας α') κατὰ δικαστῶν ἢ εἰδικῶν δικαστηρίων κρινόντων περὶ τοῦ κυρίου βουλευτικῶν ἢ δημοτικῶν ἐκλογῶν β') κατὰ τινος ἢ πάντων τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου μελῶν οἰωνοῦ ποτε συμβουλίων τῶν ἀποτελουμένων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τῶν περιτῶν ὁ παρὼν νόμος, δημοσίων λειτουργῶν, διὰ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν περὶ πειθαρχικῶν τιμωριῶν, διορισμῶν, προδικασμῶν, παύσεων καὶ μεταθέσεων γ') κατὰ τῶν μελῶν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἰδρυμένου δικαστηρίου διὰ τὰς ἐπὶ κακοδικίας ἀποφάσεις αὐτοῦ.

Γ') Προπαρασκευαστικὴ διαδικασία.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ὑποκαυθένων αὐτὸν ἡδικομένην παρὰ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 λειτουργῶν ἢ δικαστηρίων, Ἀρείῳ Πάγῳ, Ἐφετείῳ, Πρωτοδικεῖῳ, Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐν ἐλλείψει τὴν ἐπὶ κακοδικία πρὸς ἀποζημίωσιν ἀγωγὴν, ἀπευθύνεται πρὸς τὸ πρῶν τοῦ παρόντος νόμου ἰδρυμένον δικαστήριον δι' ἀναφοράς ἐγγειριζομένης εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἀναφορά εἶναι ἀπαραδέκτος γενομένη μετὰ πάροδον ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀξιουμένης παρανομίας πράξεως ἢ παραλείψεως.

Προκειμένου περὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὁ χρόνος αὐτός λογίζεται, ἀφ' ἧς ἡ ἀπόφασις γένηται ἀμετάκλητος.

Διὰ τὰς προϋφισταμένας τοῦ παρόντος νόμου ἀξιώσεις ἢ ὡς ἀνω παράγραφῃ ἀρτεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν πρότερον νόμον δὲν ἐπῆλθεν ἤδη ἢ δὲν συμπληροῦται ταχύτερον ἢ παραγραφῇ.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἀναφορά, συντασσόμενη κατὰ τοὺς γενικοὺς ὅρους τῆς Πολιτ. Δικονομίας, πρέπει προσέτι γὰρ περιεῖν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας α') πάντας λέπτως καὶ ὠριμένως τοὺς λόγους, ἐφ' ὃ θέλει στηρίξει ὁ αἰτών, τὴν περὶ κακοδικίας ἀγωγὴν β') ἀκριβῆ ἀναγραφὴν πάντων τῶν εἰς ἀποδείξιν τῶν λόγων τούτων προσκομισθησόμενων ἀποδεικτικῶν μέσων, καθοριζομένων, καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ γόμια καὶ πραγματικὰ στοιχεία (οἷον, ὀνοματεπώνυμων, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν τῶν μαρτύρων κ.λ.π.)

των συζητήσεων, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κα-
τάστισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων, τὴν ἐνέργειαν τῶν
διατασσόμενων τυχόν ἀποδείξεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως
αἱ διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας, αἱ ἰσχύουσαι ἐπὶ τῆς
ἐνώπιον τοῦ Β' τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου διαδικασίας,
διεξάλλοντος κατ' οὐσίαν πολιτικῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 30.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου οὐδὲν
χωρεῖ ἐνδίκον μέσον.

Ἄρθρον 31.

Ἡ δεχομένη τὴν ἀγωγὴν ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἀναγ-
καστικῶς κατὰ τοῦ καταδικασθέντος ὑπαλλήλου ἢ τῶν μέ-
λων τοῦ ὑπαίτιου σώματος, κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις
τῆς Πολ. Δικονομίας, τῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐρίδων ὑπαγο-
μένων εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Γενομένης δεκτῆς τῆς ἀγωγῆς, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15
παράβολον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἐνάγοντα, καταδικάζεται
δὲ ὁ ἐναγόμενος εἰς τὰ τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ καὶ τῆς κυ-
ρίας δίκης ἔξοδα καὶ τέλη.

Ἡ εἰς τὴν ἐπὶ κακοδικίᾳ ἀγωγὴν δοῦσα ἀφορμὴ καὶ
διὰ νομίμου ἐνδίκου μέσου μὴ ἀναικλήθησα ἀπόφασις ἢ πρῶ-
ξις δικάζει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς.

Ἄρθρον 32.

Ἀπορριπτομένης τῆς ἐπὶ κακοδικίᾳ ἀγωγῆς τύποις ἢ
οὐσιαστικῶς, νέαι αἰτήσεις καὶ ἀγωγὴ κακοδικίας διὰ τὴν αὐ-
τὴν ὑπόθεσιν παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαίου δὲν ἐπιτρέπεται εἴτε
ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, εἴτε ἐπὶ ἐτέροις λόγοις, καταπίπτει δὲ
ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παράβολον καὶ ὁ
ἐνάγων καταδικάζεται εἰς τὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον 33.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐκ τῆς ἐπὶ κακοδικίας ἀποφά-
σεως, οἰκλήποτε καὶ ἐν ἡ αὐτῇ οὐδόπως παρακωλύεται ἡ
πειθαρχικὴ ἢ ποινικὴ δίωξις τῶν ἐναχθέντων λειτουργῶν
κατὰ τὰς περὶ τούτων ὑφισταμένης διατάξεις.

Ε') Ἐξαιρέσεις δικαυτῶν.

Ἄρθρον 34.

Οἱ δικασταὶ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ὡς καὶ ὁ παρ'
αὐτῷ γραμματεὺς ὀφείλουσι νὰ ἐξαίρεσωσιν ἐαυτοὺς, καὶ δύ-
νυνται νὰ ἐξαίρεθῶσιν παρὰ τῶν διαδικίων κατὰ τὰς ἐν ἄρ-
θρῳ 36 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀναφερομένης περιπτώ-
σεις, καὶ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν σχετικῶν διατά-
ξεων τῶν ἁρθρῶν 36—48 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 35.

Τὴν ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ζητήσῃ ὁ μὲν ἐνάγων σὺν τῇ
ἐγχειρίσει τῆς ἀναφορᾶς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου τούτου,
ὁ δ' ἐναγόμενος εὐθὺς ὡς ἐπιδόθῃ αὐτῷ ἡ ἀγωγὴ καὶ πρὸ
τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 26 ὁρισμένης πρὸς κατάθεσιν τῶν προ-
τάσεων προθεσμίας.

Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐξαίρεσεως προσλαμβάνεται
ἀντὶ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται μέλους τοῦ Δικαστηρίου, ὁ κατὰ
τ' ἀνωτέρω νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 39 § 2 καὶ 40 Πολιτ. Δικον.
ἐφαρμόζονται ἐπίσης, ἀλλὰ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύ-
νεται ν' ἀκυρωθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου ἢ δεξαμένη
τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐνάγοντος καὶ διατάξασα τὴν ἐπίδοσιν
τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 36.

Ὅσάκις ἡ ἐπὶ κακοδικίᾳ δίχη ἀπευθύνεται κατ' ὅλοκλή-
ρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Δικαστηρίου τοῦ
Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, λόγος ἐξαίρε-
σεως τοῦ ἐκ τῶν τωμάτων τούτων μέλους τοῦ εἰδικοῦ Δικα-

στηρίου ὑφίσταται, ἐὰν μόνον διατέλεσε καὶ εἰσηγητὴς
κατὰ τὴν προσαλλομένην ἀπόφασιν ἢ ἄλλην δικαστικὴν
πράξιν. Γενικῶς δὲ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δι' αἰτήσεων
ἐξαίρεσεως πάντων τῶν δυνυμένων νὰ μετασχωσιν τοῦ εἰδι-
κοῦ δικαστηρίου ἐν ὅλῳ ἢ ἐκ τινὸς σώματος ματαίωσις τῆς
συγκροτήσεως αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ταύτῃ περιπτώσει ἐφαρμό-
ζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2 καὶ ἐπ. τοῦ
νόμου τῆς 8 Ἰουλίου 1838 περὶ ἐξαίρεσεως δικαστῶν ἢ
ὀλοκληρῶν δικαστηρίων.

Σ') Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 37.

Ἡ τε ἀναφορὰ ἡ ἀγωγὴ καὶ αἱ προτάσεις τοῦ ἐπὶ κα-
κοδικίᾳ ἐνάγοντος δέον νὰ ᾖσιν εὐπρεπῶς συντεταγμέναι,
περιοριζόμεναι εἰς γεγονότα καὶ ἀπέχουσαι παντὸς ἐξυβρι-
στικοῦ χυρκακτηρισμοῦ καὶ ὑβριστικῶν ἐν γένει ἐκφράσεων,
ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχ.
ἐπιβαλλομένη τῷ παραβάτῃ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου,
πλὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν λοιπῶν νομίμων διατάξεων καὶ εὐ-
θυνῶν. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι, καὶ ἡ αὐτὴ ποινὴ δύναται νὰ ἐπι-
βληθῇ, διὰ τὰς τὰς προτάσεις τοῦ ἐναγομένου καὶ τὰς ἐπ'
ἀκροατηρίου ἀναπτύξεις ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 38.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἀναφορὰ ὑπόκειται εἰς τέλος
δραχμῆς, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ὑποβαλλομένη ἐν πρω-
τοτύπῳ ἀγωγὴ εἰς δρ. τριῶν, εἰσπραττόμενον δι' ἐπιβολῆς
σεως δικαστικῶν ἐνσήμων ἢ ἐπισήμειωτικῇ ἐπ' ἀμφο-
τέρων διατάξεις τοῦ προέδρου δὲν ὑπόκειται εἰς ἴδιον τέλος.
Τὰ λοιπὰ δ' ἐγγράφα τῆς δισδικασίας, ἀντίγραφα, ἐγγρα-
φὴν ἐν τῷ πινυκίῳ, πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις, ὑποβάλλον-
ται εἰς ἴσα τέλη, πρὸς τὰ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, καταβαλ-
όμενα δι' ἐπιβαλλήσεως δικαστικοῦ ἐνσήμου. Ὑπὸ τοῦ
αἰτούντος, σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς ἀναφορᾶς καὶ ὑπὸ τοῦ ἐνά-
γοντος σὺν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ὑποβολῇ τῆς ἀγωγῆς,
προκαταβάλλονται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδεύτου, τὰ καθ' ὑπο-
λογισμὸν τέλη, προσδιοριζόμενα ὑπὸ τοῦ γραμματέως, καὶ
ἀμφοτέρωθεν ἀποφασίζοντας τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 39.

Τὰ ἄρθρα 60 καὶ 61 § 1 τῆς Πολιτ. Δικονομίας περὶ
αἰτήσεων θεωρητικῆς καθήκοντος γενικῶς.

Ἄρθρον 40.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς συστάσεως
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν
σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυ-
βερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. PAKTIBAN

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. PAKTIBAN

(4)

Περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος
Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Νόμος 408

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς συγκροτήσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς πέμπει τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ λόγους: α') τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, συμπεριλαμβανόμενων καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως καὶ ἀντεἰσαγγελέως, β') τῶν ἰσοξίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ γ') τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Καθηγεῖται διατελοῦντες καὶ σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας δὲν περιλαμβάνονται ἐν τῷ κατάλογῳ τούτῳ (μετέχοντες ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Συμβούλου).

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων τούτων, ὡς καὶ ἐτέρου καταλόγου τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐνεργεῖται κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Δεκεμβρίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κλήρωσις ἀνὰ δύο μελῶν ἐξ ἐκάστου τῶν εἰρημένων σωμάτων καὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Κληροῦνται καὶ ἀνὰ δύο ἀναπληρωματικὰ μέλη, διὰ τὴν περίπτωσιν ἑλλείψεως κωλύματος ἢ ἐξαιρέσεως τῶν κατὰ πρῶτον λόγον καλουμένων, προσερχόμενα εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς κληρώσεως.

Τὰ ἀνόμητα τῶν οὕτω κληρωθέντων, ἀπαρτιζόντων τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον διὰ τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος, δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ ὡς ἄνω κλήρωσις ἐνεργεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου τούτου καὶ διαρκεῖ ἕως τέλους τοῦ αὐτοῦ χρονολογικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Καθήμενα γραμματεὺς τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀναπληρούμενος ἐν κωλύματι ὑπὸ τινος τῶν εἰδικῶν γραμματεῶν.

Ἄρθρον 3.

Τόπος συνεδριάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται τὸ κατάστημα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει ἐν ὁλομελείᾳ ἀπαρτιζόμενον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 104 τοῦ Συντάγματος ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ὡς προέδρου καὶ ἐκ τῶν μελῶν τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸ σῶμα, ἐπὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ὁποῖου εἴτε ὁλοκλήρου, εἴτε μελῶν αὐτοῦ, καλεῖται ν' ἀπο-

φκνθῇ. Αἱ ἀποφάσεις δ' αὐτοῦ λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειονότητος.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ οὕτω πῶς συγκροτούμενον Συμβούλιον ἀνήκει ἡ πειθαρχικὴ δίωξις τῶν ἐν ἄρθρῳ 104 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένων διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς καθήκοντων, ἡ ραθυμίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἀνησίου ὑπηρεσίας καὶ διαγωγὴν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα τῶν.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰσὶν α') ἐπίπληξις, β') πρόστιμον δραχμῶν 50 μέχρι 500, γ') προσωρινὴ παύσις ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρις 26 μηνῶν.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῷ στοιχείων προκαλεῖ ἔγγραφον ἀπολογίαν τοῦ πειθαρχικῶς ἐγκαλουμένου, ὑπεβάλλει δὲ τὴν δικογραφίαν εἰς τὸ Συμβούλιον, συγκροτούμενον ὡς ἄνω.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον διασκέπτεται ἐν συμβουλίῳ δικαιοῦται ν' ἀπορρίψῃ παραχρῆμα τὴν κατηγορίαν, ἐὰν εὐρίσκη ταύτην προφανῶς ἀστήρικτον, καὶ νὰ διατάξῃ περαιτέρω ἀνάκρισιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀμέσῳ ἐπομένῳ ἄρθρῳ, ἐφ' ὅσον δ' ἤθελε κρίνῃ ὥριμον τὴν ὑπόθεσιν, διατάσσει τὴν κλήτευσιν τοῦ ἐγκαλουμένου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει κατ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὑπὸ τοῦ ἰδίου Συμβουλίου ὁριζομένην.

Ἄρθρον 9.

Κατὰ πᾶν στάδιον τῆς διαδικασίας ταύτης τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐνεργῇ αὐτὸ τοῦτο ἢ διὰ τινος τῶν μελῶν αὐτοῦ ὡς Εἰσηγητοῦ πᾶσαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκαίαν ἐξέτασιν, νὰ καλῇ μάρτυρας, (καταθέτοντας ἐνόρκως) νὰ ζητῇ ἔγγραφον καὶ διατάσῃ πραγματογνώμοσύνην, ἔχον πάντα τὰ ἐκ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας παρεχόμενα τῷ ἀνακριτῇ δικαίωματα καὶ δυνάμενον νὰ ἀναθέτῃ διὰ παραγγελίας τὴν ἐνέργειαν τοιούτων πράξεων εἰς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους.

Τὰ ἐντάλματα δὲ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτοῦ πρὸς βιαίαν προσαγωγὴν ἀπειθούντων μαρτύρων ἐκτελοῦνται διὰ τοῦ ἀρμοδίου παρὰ Πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς δικογραφίας κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς διαδικασίας, νὰ ὑποβάλῃ ὑπομνήματα καὶ προσκομίσῃ ἀποδείξεις.

Ἀλλὰ καὶ ἀπολιπομένου αὐτοῦ ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις, ἐρευνημένης τῆς ὑποθέσεως, ὡσεὶ παρίστατο καὶ ἀπουλειομένου τοῦ ἐνδίκου μέτου ἀνακοπῆς.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐφαρμόζονται οἱ λόγοι ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν, οἱ κατὰ τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν, καὶ αἱ σχετικαὶ ταύτης διατάξεις, προσλαμβανόμενου πρὸς ἐκδικασιν τῆς ἐνστάσεως, ἀντὶ τοῦ μελούς, οὗ ζητεῖται ἡ ἐξίρεσις, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδ. 6' ἀναπληρωματικοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἐξαίρεσεως ἢ ἀπαλλαγῆς νόμου τοῦ τε τακτικοῦ καὶ τῶν ἀναπληρωματικῶν ἐκτελεσθῶσι νῦν κλήρωσις κατὰ τοὺς ὁροὺς τοῦ νόμου διὰ τὴν συγκροτημένην ὑπόθεσιν εἴτε διὰ τὴν ἀποσπαστικῶς τοῦ ἐκτελέσεως συγκροτήσιν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 13.

Ἡ διαδικασία γίνεται ἐφ' ὅπλου γράτου, τὰ δ' ἐξοδα ἐκκαθαριζόμενα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως. εἰ μὲν ἀπαλλαγῇ ὁ ἐγκαλούμενος μὲν κατὰ τὸν νόμον, εἰ δὲ τιμωρηθῇ καταλογίζονται αὐτῷ τὸν κατὰ τὸν νόμον ἀναγκαστικῶς, δυνάμει πάλιν ἀποσπαστικῶς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου πρὸς τὸν ἀρμόδιον δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθρον 14.

Αἱ συχνὲς ἐκτελέσεις ἐπὶ πειθαρχικῶν παρρησιωμάτων κατὰ τὸν ἀνω λειτουργῶν, ὡς καὶ αἱ ἀφορώσαι ἐν γένει παρρησιᾶς προγενεστέρας τοῦ παρόντος νόμου, ὑπάρχοντες ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν ἀνωτέρω διαδικασία.

οἱ καὶ τὰ παρρησιώματα ὡς καὶ ἐκτὸς καὶ ἐπιβλητέα πειθαρχικὰ ποινὰ κινούνται ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν προϋφιστάμενων δικτάξεων, πλην ἐν ὅτιν ἀσπληρότεροι.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὁργανικοῦ νόμου.

Οἱ παρὼν νόμοι, ψηφισθεῖς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεῖς, δημοσιευθῶσι διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῶσι ὡς νόμοι τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Νομβρίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Κ. Δ. ΠΑΚΤΙΒΑΝ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νομβρίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Κ. Δ. ΠΑΚΤΙΒΑΝ